

– Nem. Már egy pár éve nem írtam. Amit az idén írtam, inkább torzó. A beszélgetésünk kezdetén beszéltem a homo moralis átkáról, sorsáról. A meg hasonlások áthidalására – amit jelent nekem a vers – nincsenek meg a szavak.

Gimnazista koromban találkoztam először Móricz Zsigmondnak azzal a röpiratszerű írásával, amelyben így szól ez a közéleti érzékenységű ember: „Ne politizálj, építkezz!” Nagyon kiábrándítóan hatott rám ez a felszólítás, valahogy úgy éreztem, hogy ez kiskorúsítja a magyar polgárt. Komoly perbe kerültem Móriczcal, s bár néhány évtized eltelt azóta, mindig vissza-visszatértem ehhez a gondolathoz.

Próbáltam valahova tenni, éreztem belőle valamit. De istenigazából most értetem meg: vannak történelmi pillanatok, konstellációk, amikor bármilyen nemes szándék, bármilyen igaz hirdetése, közlése maga ellen fordulhat, és nem azt a funkciót tölti be, amiért a szándék, elképzelés létrehozta. Ez engem rettenetesen leblokkol. Ijesztőnek tartom azt is, amikor az igazság nem azt a célt szolgálja, hogy összekössön, hogy szót értsünk egymással, hanem háborúra mobilizál, háborúba küld.

Erdélyi Erzsébet – Nobel János

